

[Anne Grete Holmsgård]

ring. Det finder vi meget trist, både fordi der vil blive tale om en meget stor offentlig støtte, hvis loven skal fungere i praksis, og fordi der i modsætning til, hvad der er gældende i saneringsloven, nu er åbnet op for, at man kan give offentlig støtte til finansiering af deciderede vedligeholdelsesarbejder, altså manglende vedligeholdelse.

Vi mener, at en forudsætning for, at man kunne få en virkelig god byfornyelseslov, der ikke bare var en boligfornyelseslov, bl.a. var, at der blev foretaget en afprivatisering af de private udlejningsejendomme, ikke alene for at forhindre kapitalisering, men også for at give lejerne en reel indflydelse på udarbejdelsen af byfornyelsesprojekterne. Jeg erkender ganske vist, at der er en vetoret i loven, men problemet er, at det, beboerne bliver stillet over for, er, at de kan sige ja eller nej til et projekt, som ejeren har udarbejdet, til trods for at det er beboerne, der bor der og ikke ejeren, og til trods for at ejeren har nogle klare økonomiske interesser i foretagendet, mens lejerne har nogle interesser, der går på, at de gerne vil have en ordentlig bolig, en tidssvarende bolig at bo i til en rimelig husleje. Det rører også ved spørgsmålet om de økonomisk dårligt stillede gruppers stilling, efter at en byfornyelse er gennemført.

Der er sket det, at der nu er blevet indført indekslån til byfornyelsesarbejder, og det er fuldstændig korrekt, at i det første og det andet år giver det en lavere husleje, altså en lavere starthusleje. Hvis man så går bare et par år længere frem, viser det sig, at huslejen bliver højere, end den var blevet, hvis der havde været en rentesikringsordning som den, der eksisterer i den nugældende saneringslov. Der er oven i købet tale om ret kraftige lejeforhøjelser, idet der allerede efter 5-6 år er en lejeforskel på et par tusinde kroner, afhængigt af hvor store forbedringer og vedligeholdelsesarbejder der egentlig foretages på ejendommene.

Jeg vil ikke sige, at jeg er tilfreds med, men jeg er dog immervæk glad for, at ministeren i sit betænkningsskrift skriver, at det ikke er intentionen, at lejen efter byfornyelsen skal komme op på et niveau, der ligger over 250-275 kr. pr. m², men jeg mener dog, det burde have været med i loven, og desuden er det jo stadig væk sådan, at hvis man udfører forbedringer, der er under dette niveau, så kommer der huslejestigninger, der er

større end dem, lejerne ville have fået efter det nuværende rentesikringsprincip i saneringsloven. Det er naturligvis os også et lille bitte plaster på såret, at der vil blive fremsat forslag om ændringer af genhusningsboligsikringen. Jeg mener stadig væk, det er utilstrækkeligt, hvis man virkelig skal have en byfornyelse, der gælder for de beboere, der bor i kvartererne nu, også dem, der er økonomisk svagt stillet.

Endelig vil jeg pege på problemet omkring byrdefordelingen mellem kommuner og stat, og det mener jeg hænger nøje sammen med, om dette i praksis vil blive en boligforbedrings- eller en byfornyelseslov. Der er ikke rørt ved det problem, at kommunerne vil være meget tilbageholdende med at gå ind i en egentlig byfornyelse, en egentlig områdeforbedring med trafiksanering, med planlægning af institutioner osv., fordi de vil forsøge at holde deres udgifter nede, og det, de vil gøre, er at sige: vi giver nogle penge til den egentlige boligforbedring, men det andet må vi skyde ud til en uvis fremtid. Der burde simpelt hen været åbnet op for, at staten finansierer disse områdeforbedringer, fordi det er den eneste måde, hvorpå man overhovedet kan få nogle egentlige områdeforbedringer igennem, og jeg mener, det er meget trist, at der ikke er blevet gjort noget ved dette problem, fordi jeg mener, at det betyder, at det mere vil blive en boligforbedringslov.

Derfor vil VS, til trods for at vi erkender, at der er kommet nogle forbedringer igennem i forhold til den oprindelige lov, undlade at stemme til loven, fordi vi mener, der ligger for mange meget store og væsentlige uløste problemer, der burde have været gjort noget ved i forbindelse med ændringen af byfornyelsesloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 143 stemmer mod 12; 5 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.